

Från Modern jazz till Konungarnas dal

Ett besök i Operahuset för musik och mat samt ett besök vid utställningen över Tutanchamun.

Utflykt med SPF Enabygden tisdag den 11 april 2017.

Strax efter kl 10 på fm rullade vår buss iväg från Enköping mot Stockholm med som så många gånger förr Kurt Pettersson som reseledare. Målet var en lunchkonsert på Operan i Stockholm. Trafiken var relativt beskedlig och vi kom fram i god tid och bussen kunde stanna alldeles utanför portarna. Skönt i den gråkalla vinden.

På Operan klev vi upp till den eleganta Guldfoajen med sina enorma speglar och mäktiga ljuskronor. Där serverades en smaklig måltid med lax och mild dillmajonäs. Det blev en bra inledning till den lilla lunchkonsert som följde med Oliver Drechsel vid pianot och Berthold Grosse på fagott. De började med Spring Song, en inte så ofta spelad komposition av Charlie Chaplin. Sedan följde Bassoon meets Jazz av Andreas Herkenrath och ett dussin små trevliga jazzstycken av Christopher Norton före avslutningen som var ett uruppförande av Oliver Drechsels egen eleganta tonsättning Paganini-Variationer.

Efter lunchkonserten bar det iväg till Frihamnsområdet, där vandrings-utställningen Tutanchamun – graven och skatterna visades i Magasin 9, längst ut mot Värtan. Detta blev en verklig upplevelse, där vi i första avdelningen – med hjälp av en praktisk audioguide – fick veta mer om utgrävningen av graven i Konungarnas dal nära Luxor i Egypten. Där fanns också en modell av Rosettastenen som löste hieroglyfernas gåta.

Utgrävningen höll på i fem år innan Howard Carter den 26 november 1922 fann vad han sökte. Hans finansiär, lord Carnarvon avled olyckligtvis redan året därpå, men hann ändå få se gravkamrarna och de enorma rikedomar som begravts ihop med den endast 18-årige Farao Tutanchamun, ca 1341-1323 f.Kr. Dessa fanns i utställningens andra avdelning som var mäkta imponerande med bl.a. dödsmasken i rent guld och tre enorma sarkofager, trots att graven troligen plundrats kort tid efter begravningen.

Det tog både tid och kraft att vandra genom utställningen och uppleva alla dess detaljer. Därför smakade busskaffet gott som avslutning före hemfärden. Det värmdes också skönt i snålåsten vid Värtans strand. Vi som var med tackar resekommittén för ännu ett mycket välplanerat arrangemang.

Vid pennan / StigF